

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: D. Tricolici)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Voloșciuc Ivan, reprezentat de avocatul Crețu Adrian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Boicenco Iurie împotriva lui Voloșciuc Ivan cu privire la încasarea datoriei de plată conform contractului de împrumut, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 08 noiembrie 2019, Boicenco Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Voloșciuc Ivan cu privire la încasarea datoriei de plată conform contractului de împrumut, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că i-a acordat cu titlu de împrumut lui Voloșciuc Ivan suma de 6 250 de euro, conform contractului de împrumut nr. 1346 din 05 februarie 2015, cu condiția restituirii sumei împrumutate până la 30 decembrie 2016.

A specificat că până la data stabilită debitorul nu și-a executat obligația restituirii împrumutului.

Astfel, Boicenco Iurie, în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la 25 octombrie 2018, a expediat în adresa lui Voloșciuc Ivan o reclamație prin care a solicitat restituirea împrumutului, și, deși a fost recepționată de debitor la 02 noiembrie 2018, aceasta a rămas fără răspuns.

A solicitat Boicenco Iurie, a încasa de la Voloșciuc Ivan suma de 6 250 euro cu titlu de datorie, suma de 2 882, 45 euro cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată în suma de 5 288 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată în baza art. 1242 alin. (1), 2147 alin. (1), 1248 alin. (1), 916 alin. (2) lit. a), art. 774 alin. (1), 858 alin. (2), 776, 942 Cod civil.

Prin hotărârea din 18 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis acțiunea depusă de Boicenco Iurie; s-a încasat de la Voloșciuc Ivan în

beneficiul lui Boicenco Iurie datorita în sumă de 6 250 euro, dobândă de întârziere în sumă de 2 882, 45 euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 5 288 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei.

La 11 martie 2020, Voloșciuc Ivan, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în fond.

Prin decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Voloșciuc Ivan, și apelul declarat de Voloșciuc Ivan, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, și s-a menținut hotărârea din 18 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin prisma art. 8 alin. (1), 514, 602 alin. (1) și (2), 619 alin.(1), 867 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), Colegiul a considerat că prima instanță legal și întemeiat a dispus a încasa de la Voloșciuc Ivan în beneficiul lui Boicenco Iurie datorita în sumă de 6 250 euro, dobânda de întârziere în sumă de 2 882, 45 euro și cheltuielile de judecată, or, din circumstanțele cauzei nu reiese că apelantul/pârât ar fi prezentat careva înscrisuri care să confirme stingerea datoriei.

Cu referire la argumentele apelantului precum că nu a fost citat legal, Colegiul a reținut că, la materialele cauzei este anexat avizul de recepție, semnat de către Voloșciuc Ivan (DS 3603078200AS) la data de 20 noiembrie 2019, prin care a recepționat citația pentru ședința de judecată din 18 februarie 2020.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a considerat că nu pot fi reținute argumentele invocate în apel, deoarece se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

La 25 ianuarie 2021, Voloșciuc Ivan, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 octombrie 2020 și a expedit-o participanților la proces la 20 noiembrie 2020 (f.d.73), însă la actele cauzei lipsesc date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursul declarat la 25 ianuarie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 23 februarie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 103).

Până la examinarea cauzei, Boicenco Iurie nu a depus referință la cererea de recurs prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Voloșciuc Ivan, reprezentat de avocatul Crețu Adrian, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Voloșciuc Ivan, reprezentat de avocatul Crețu Adrian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Voloșciuc Ivan, reprezentat de avocatul Crețu Adrian, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Voloșciuc Ivan, reprezentat de avocatul Crețu Adrian, împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat